

भोक्ताभोष्यप्रेतरां च मत्वेति श्रुत्यनुसारात्सदार्थत्रयमुपेत्य बुद्धिबुद्धिविभागमाह अथ बुद्धिमित्यादिवा बुद्धबोधः परमात्मा अबुद्धतदन्यो जीवः अबुद्धस्य विशेषगुणविधिगुणानां सत्त्वादीनामेव विधिविधानं प्रभावमिमं शृणु दृश्यते हीवंगुणसामर्थ्यब्राह्मणोपि स्वप्ने राजाह भित्तिमन्यते न च ब्राह्मण्यमनुसंधत्ते इति आत्मानं बहुधा विश्वेते जसप्राज्ञविराट्सूत्रांतर्यामिरूपेण कृत्वा माययेति शेषः तान्येव चरूपानि प्रविचक्षते तात्विकत्वेन पश्यति नटस्तु स्त्रीवेषकाले व्यात्मनः पुंस्त्वमनुसंधत्ते इति परागर्थभ्रमेतदुदाहरणं न प्रत्यक्तत्वं भ्रमे तस्मात् प्रधानादन्यौ बुद्धबुद्धौ पृथगभ्युपेयौ तथाचाबुद्धाधिकारिकं शास्त्रं न वैयर्थ्यमश्रुते ॥ १ ॥ न त्वेवं जितं भेदवादिना नेत्याह एतदिति बुध्यमानो जीवः एतत् बुद्धं ब्रह्म न बुध्यते यत् एवं अहं कर्ता हं भोक्तेति प्रकारेण विकुर्वाणो भवति कुत एतद्विकुर्वाणत्वमत आह गुणानिति यतो गुणान्धारयतेऽतः सर्गादिकर्तृत्वे न विविक्रियत इत्यर्थः ॥ २ ॥ एतद्विद्वदिति अजस्रमिति बुध्यमानपदं निर्वक्ति अव्यक्तेति अव्यक्तं सकार्यमज्ञानं च योयं मां हं न जानामीति घट्टादीनां स्वाश्रितानस्य च बोधाजीवंबुध्यमानपदेन वदंति ॥ ३ ॥

वसिष्ठ उवाच अथ बुद्धमथा बुद्धमिमं गुणविधिं शृणु ॥ आत्मानं बहुधा कृत्वा तान्येव प्रविचक्षते ॥ १ ॥ एतदेवं विकुर्वाणो बुध्यमानो न बुध्यते ॥ गुणान्धारय तेत्येष सृजत्याक्षिपते तदा ॥ २ ॥ अजस्रं त्विह क्रीडार्थं विकरोति जनाधिप ॥ अव्यक्तबोधनाच्चैव बुध्यमानं वदंत्यपि ॥ ३ ॥ न त्वेव बुध्यते व्यक्तं सगुणं तात निगुणं ॥ कदाचित्त्वेव खल्वेतदाहुरप्रतिबुद्धं ॥ ४ ॥ बुध्यते यदि वा व्यक्तमेतद्वै पंचविंशकं ॥ बुध्यमानो भवत्येव संगात्मक इति श्रुतिः ॥ अनेनाप्रतिबुद्धेति वदंत्यव्यक्तमव्युतं ॥ ५ ॥ अव्यक्तबोधनाच्चापि बुध्यमानं चासावपि बुध्यते ॥ पंचविंशं महात्मानं न चासावपि बुध्यते ॥ ६ ॥ षड्विंशं विमलं बुद्धमप्रमेयं सनातनं ॥ सततं पंचविंशं च तुर्विंशं च बुध्यते ॥ ७ ॥ दृश्यादृश्येभ्यः नुगतं स्वभावेन महाद्युते ॥ अव्यक्तमत्र तद्वत्सबुध्यते तात केवलं ॥ ८ ॥

न च विदंबुध्यमानत्वं त्वस्यैव धर्म इत्याशं क्याह न त्विति अव्यक्तं कर्तुं सगुणं रूपं विमलं निर्गुणं प्रधानपुरुषौवानबुध्यते अचेतनत्वादव्यक्तस्य अतएव तत्प्रतिबुद्धं कजहमित्याहुः ॥ ४ ॥ तुष्यतुर्जनेन इति न्यायेनाभ्युपेत्याप्याह बुध्यत इति अव्यक्तं कर्तुं यदि जानाति तर्हि पंचविंशकं चिदाभासमेव उपाधिविशिष्टमयमहमस्मीति जानीयान्तु षड्विंशमसंगं यत्स्वयंबुध्यमानः पंचविंशः संगात्मकश्चिदचिद्वै धिरूपो हंकारः पुण्यपापसुखदुःखादिसंगी तथाच श्रुतिः पुण्यवैपुण्येन कर्मणा भवति पापः पापेनेति अनेन संगात्मकत्वेन हेतुना अव्यक्तमस्फुटमव्युतमविकारिणमपि सतमेतं पुरुषमप्रतिबुद्धो मूढ इति वदंति संधिरार्षः ॥ ५ ॥ बुध्यमानं जीवंपंचविंशं चिदाभासं न तु निष्कृष्टचैतन्यरूपं मुख्यं चासावपि बुध्यते चिदाभासोऽपि दृश्यत्वा न्नान्यं द्रष्टुमीष्टे न हि घटो घटं बुध्यते यदात्वाभासेऽपि न ज्ञातृत्वं संभवति तदानंतरांतदुपाधिभूते स त्वेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ कस्तर्हि बुध्यते इत्यत आह षड्विंशमिति निरुपाधिवैतन्यमेव सर्वप्रकाशकमित्यर्थः ॥ ७ ॥ षड्विंशस्य सत्त्वे मानमाह दृश्येति कार्यकारणचस्य भावेन स्वसत्तया नुगतं शुक्तीदंश इव स्वाध्यस्तं रजतं सर्वस्मिन्दृश्ये सत्सदित्यनुगमो यदनुवेधादृश्यते तत्सन्मात्रं केवलं वस्तुषड्विंशशब्दितमित्यर्थः अनुभवमप्यत्राह अव्यक्तमिति अव्यक्तं अस्फुटमपि अत्र जीवत्येव देहे तत्केवलं निर्गुणं ब्रह्म बुध्यते ज्ञायते विद्वद्विरिति शेषः ॥ ८ ॥